

РЕШЕНИЕ

№ 860

гр. София, 17.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Красимира Желева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9945** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място] срещу решение /без номер/ от 12.07.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 22922/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 20 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 152/12.06.2012 г., издадено от Директор Офис „П.“ на ТД на НАП, [населено място].

С оспореното пред СРС НП на В. Ц. Ц., на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение по чл. 53, ал. 1, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно. Според касатора изводите на СРС противоречат на закона, защото не може за нарушения, свързани с установяването на данъчни задължения да се прилага чл. 28 от ЗАНН. Инвокирани са доводи, че неизпълнението на законовото задължение по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ е формално и е без значение, дали закъснението е с един или повече дни. В случая не е важна липсата на вредоносен резултат, защото такъв не е предвиден във фактическия състав на визираната норма.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от Г., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат К. оспорва същата, считайки решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 03.05.2012 г., В. Ц. Ц., като данъчно задължено лице, съгласно чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ, е подала в Офис „П.“ при ТД на НАП, [населено място] годишна данъчна декларация по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ за доходи, придобити от стопанска дейност за финансовата 2011 г. Според чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ срокът за подаване на декларацията е бил до 02.05.2012 г., т.е. Ц. е подала декларацията с един ден закъснение.

Констатациите послужили, като основание за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № 152/29.05.2012 г. връчен на сочения за нарушител. В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган не е приложил правилно закона и че са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: за постановяването на решението, касаторът е бил уведомен редовно, чрез изпращане на съобщение, получено на 31.07.2013 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 07.08.2013 г. /вх. № 31673/, т.е. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че в случая се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Направените от СРС изводи не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съдът съвсем формално и немотивирано е приел, че се касае за маловажен случай. За да се прецени, дали едно деяние маловажно, следва да се обсъди каква сфера от

установения ред на държавното управление то нарушава, т.е. степента на обществената му опасност, данните за личността на нарушителя и какво наказание е предвидено за това нарушение.

Степента на обществена опасност, на едно и също административно нарушение е в пряка връзка с развитието на обществените отношения, които то накърнява, в даден исторически момент. Това означава, че тя не е нещо неизменно, поради което съобразно характера на това деяние и неговото отрицателно значение за държавното управление, линията на наказателната политика ще се насочи, към налагането на по-строги или по-леки наказания. Именно видът и размерът на наказанието се явяват проекция на тази политика. Те са функция на значимостта на нарушението за държавния ред и степента му на обществената опасност.

В конкретно разглеждания случай, в чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ е предвидено, че лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. Това наказание, изразяващо се в засягането на имуществената сфера на сочения за нарушител, е със значителен размер в сравнение с повечето наказания, предвидени в други закони. Очевидно волята на държавата е насочена, не само към това да предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, но най-вече към въздействие и предупреждение на други лица да не вършат подобни нарушения, предвид на значимостта на засегнатите, посредством нарушението, обществени отношения. В случая е важно данъчно-задължените лица да бъдат стимулирани да подават в законоустановените срокове данъчните си декларации, защото, чрез тях се установяват публичните им задължения, подлежащи на внасяне в бюджета, от който зависи функционирането на държавата и осъществяването на специфичните ѝ функции. Без правно значение е дали закъснението е с един или повече дни, защото физическите лица, реализирали доходи от стопанска дейност, имат срок за подаване на декларации. Неспазването на това задължение води безусловно до ангажиране на административно-наказателната им отговорност.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила и при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което следва да бъде потвърдено. Несъобразявайки горните обстоятелства, СРС, е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, което трябва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 12.07.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 22922/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 20 състав и вместо него постановява друго, с което ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 152/12.06.2012 г., издадено от Директор Офис „П.“ на ТД на НАП, [населено място], с което на В. Ц. Ц., на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение по чл. 53, ал. 1, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Решението е окончателно.